

Miserend

Október 5-én 19 órakor testületi gyűlést tartunk a plébánián.

Október 6-án 18 órakor megemlékezés lesz a temetőben az Aradi vértanúkról.

Október 9-én 19 órakor taizéi imaest kezdődik a Deák Ferenc utcai, református parókián.

Október 11-én 9 órakor szlovák nyelvű szentmisét mutatunk be a Csabai templomban.

Október 10-én délután 16 órától a székesfehérvári Prohászka templomban Püspök atya szeretettel várja a Prohászka imaszövetség tagjait és az érdeklődőket a Prohászka-misére. Az utazásban segítséget kérök és az autójukban szabad helyel rendelkezők plébános atyánál jelentkezzenek.

Október 10-én az esti szentmise után zsolozsmát imádkozunk.

Október hónapban a hétköznapi szentmisék előtti fél órában elimádkozzuk a rózsafüzért.

Október 11-én a pilisjászfalui ministránsok számára délután 4 órai kezdettel ministránsgyűlést tartunk a kápolnában.

október 4. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Ter 2,18-24;
Zsid 2,9-11;
Mk 10,2-16

október 6. kedd 18 óra
október 8. csütörtök 18 óra
október 9. péntek 18 óra
október 10. szombat 18 óra

október 11. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Bölcs 7,7-11;
Zsid 4,12-13;
Mk 10,17-30

Pilisjászfalu:

október 11. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

október 4. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra
október 5. hétfő 17 óra
október 9. péntek 14 óra
október 10. szombat 17 óra
október 11. vasárnap
 szlovák mise 9 óra
 ünnepi szentmise 11 óra

Heti imaszándék

Adjon a Szentlélek szeretetteljes erőt és bölcsességet mindazon keresztény testvéreinknek, akik a közéletben szerepet vállalnak!

Hívom a családokat

Anyira örülök, hogy a szomszédéknál helyreállt a családi béke – mondta egy este a feleség férjének –, pedig amikor az apjuk otthagya őket, a nagyfiú drogozni kezdett, bizony úgy látszott, hogy ez a család szétesett. Kerültek mindenkit, a házban úgyszólván senki vel sem beszéltek, azt hittük, hogy egymással sem állnak szóba. Aztán amikor az a baleset történt a nagyfiúval, megint megjelent az apa, és egyre többször jött, a fiú meg lábadozva kigyógyult a drogból. És most úgy látszik, hogy normális, békés családi életet élnek. Csak attól tartok – vette át a szót a férj –, hogy ez csak átmeneti állapot, lehet, hogy visszaesnek, és még rosszabb helyzetbe kerülnek.

A nyugati keresztény emberkép egyrészt az antik görög-római filozófián, másrészt a bibliai teológián alapul. A kultúrtörténetben a görög filozófia és a római jog alapján jelent meg először az ember mint önmagáért felelős individuum, világosan körülhatárolt jogokkal és kötelességekkel. A bibliai teremtéstörténet szerint Isten az embert a saját képmására alkotja. Ennek fényé-

ben az ember minden korábbi emberértelmezéshez képest magasabb rangot kapott: az egyén nem az emberi faj egy egyedi példánya, hanem összetéveszthetetlen személy, elidegeníthetetlen méltósággal. Az embernek ez az Őszövetségben kinyilatkoztatott méltósága azáltal, hogy Jézus Krisztusban Isten emberré vált, tovább fokozódott: Jézus Krisztus a valóságos ember és valóságos Isten, a keresztény emberkép ősmintája. „Mivel Ő az emberi természetet fölvette, nem elemésztette, e természet magától értetődően bennünk is nagy méltóságra jutott. Isten Fia ugyanis megtestesülésével valamiképpen minden emberrel egyesült.” (*Gaudium et spes*, 22)

E különleges méltóság ellenére az ember teremtmény marad; hivatásának tehát csak akkor felelhet meg, azaz csak akkor élhet teljes életet, ha felismeri, hogy életét ajándékba kapta, és belesimul a teremtés rendjébe. Minden ember egyenlő méltósága csak akkor érvényesülhet, ha egyrészt a társadalom valamennyi intézménye és a politikai-gazdasági rend ezt szem előtt tartja, másrészt minden ember a magáéval azonos méltóságúnak tekinti valamenny

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
 Megjelenik: minden vasárnap
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
 ☎ (30) 748-4427
 szarazlaszlor@gmail.com

nyi embertársát. Az ember társas lény, más emberekkel való kapcsolatok nélkül nem boldogulhat. Nemcsak a saját, hanem az egész társadalom javát kell szolgálnia, különben a saját javát sem tudja érvényesíteni. „Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük! Ezt tanítja a törvény és a próféták.” [Mt 7,12] Ha a társadalomban általános lenne az ember személyi méltóságának tisztelete, ha mindenki, a családok és közösségek, az intézmények és a társaságok kötelességüknek éreznék a közjó szolgálatát, és szem előtt tartanák a szolidaritás és szubsidiaritás elvét, akkor nemcsak boldog és igazságos társadalom jönne létre.

Mai társadalmainkat azonban leginkább a szétesőben lévő szóval jellemezhetjük. Növekszik a szakadék a szegények és gazdagok, az öregek és a fiatalok között, nem ért szót a magasan kvalifikált az egyszerűbb emberrel, egyre több a valamilyen függőségben szenvedő, akivel a többiek nem tudnak egészséges kapcsolatot tartani, egyre kevesebb a megbízható szolgáltatást nyújtó iparos és több a csak a gyors meggazdagodásra törekvő vállalkozó. A közlekedők nem bízhatnak a többi közlekedő korrekt viselkedésében, inkább mindig készen kell állniuk a szabályszegők elleni védekezésre. Az erős lenézi a gyengét, az önérdék szolgálata megelőzi a közjóért való fáradozást, a szolidaritás merő szólammá silányul, az önzés pedig erőszakot szül. Az ellentétek növekszenek és a szembenállók egymás legyőzésére törekvenek, ahelyett, hogy keressék az együttműködés lehetőségeit. Fogatkozik a hírszolgáltatás iránti bizalom, az emberek egyre job-

ban tartanak a manipulációtól. „A mai gazdasági mechanizmusok elősegítik a túlzott fogyasztást, de a féktelen konzumizmus, melyhez az egyenlőtlenség kapcsolódik, kétszeresen károsítja a társadalom szövetét. Így a társadalmi különbség előbb-utóbb erőszakot gerjeszt, melyet fegyverekkel nem lehet, és soha nem is fognak tudni megoldani. Ez csak arra szolgál, hogy megnyugtassák mindazokat, akik fokozott biztonságot követelnek, annak ellenére, hogy ma már tudjuk: a fegyverek és az erőszakos elnyomás a megoldások helyett újabb és még rosszabb konfliktusokat eredményeznek.” (*Evangelium gaudium*, 60)

„A személy, valamint az emberi és a keresztény közösség jóléte szorosan összefügg a házastársi és a családi közösség kedvező helyzetével. (...) A házasság és a család intézményének jelentősége és ereje abból is kiviláglik, hogy a mai társadalom mélyreható változásai a velük járó nehézségek ellenére is, újra meg újra, különféle formákban megmutatják ennek az intézménynek igazi természetét.” (*Gaudium et spes*, 47) A házasság nem emberi találmány, a házasság Isten ajándéka az istenképmás embernek. Az ember személyi méltóságának alapja az, hogy Isten képmása, a házasság méltósága pedig abban gyökerezik, hogy Isten ajándéka. Az ember csak akkor lesz a házasságra alkalmassá, ha felismeri, hogy házasságát Istentől kapta ajándékba, és belesimul Istennek a házasságra vonatkozó tervébe. Azok, akik korunkban azt hirdetik, hogy a házasság elavult, idejétmúlt intézmény, a mai ember számára sokkal jobb és kellemesebb életformák kínálóznak, nem értik Isten tervét, nem látják az

összefüggést az egész társadalom jóléte és a házastársi és a családi közösség jóléte között. Akiknek az élete valamitől kiklott, legtöbbször nem magukban, hanem külső okokban keresik a hibát, például a házasság „elavultságában”. A házasság és a családi élet nehézségeit hangoztatókhöz szól Jézus: „Nem mindenki érti meg ezt a dolgot, csak azok, akiknek megadott.” [Mt 19,11] Kétségtelen, hogy az isteni kegyelem segítsége nélkül az ember nem tudja „megtalálni a gyakran szűk ösvényt a rossznak engedő kishitűség és az erőszak között, amely azzal ámit, hogy le tudja győzni a rosszat, valójában pedig csak súlyosbítja azt.” (*Centesimus annus*, 25)

Ez a szűk ösvény a szeretet, Isten és a felebarát szeretetének útja. A szeretet a legfontosabb társadalmi parancsolat. Tiszteletben tartja a másik emberi személyt és annak jogait, megkívánja az igazságosság gyakorlását, és önmagát elajándékozó életre indít. „Aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti, megmenti azt.” [Lk 17,33] Ha valaki nem becsüli meg eléggé Isten ajándékát, megszegei házassági ígéretét, esküjét, és így élete zátonyra fut, nem a házasság intézményében kell keresnie a

hibát, hanem önmagában. Ha azonban igazán él benne a szeretet, bízhat annak erejében és abban, hogy az Úr hozzá is így fog szólni: Sok bűnöd bocsánatot nyert, mert nagyon szeretted. (vö. Lk 7,47) Minden ilyen esetben nagy a visszaesés veszélye – válaszolt a feleség –, ezért is fontos, hogy helyreálljon velük a kapcsolatunk. Nem hagyhatjuk őket magukra. Azért zárkóztak be, mert nem szerették volna nyilvánosságra hozni kiklott életüket. Most rajtunk is áll, hogy úgy közeledjünk feléjük, hogy ezt ne kegynek, kényszeredettségek érezték, hanem megértsék, hogy tiszteljük és szeretjük őket, szenvedéseikben is együttéreztünk velük. Most mi is megkönyebbültünk, és velük együtt örülünk. Mindenben a javukat akarjuk, de nem akarunk sem beleszólni a dolgaikba, sem rájuk akaszkodni. Igazad van – szölt a férj –, én azt hiszem, az asszony volt az, aki nagy szeretetével hordozta a családot. Most vele kell kezdenünk, először neki kell megértenie, hogy igazán osztozunk az örömeikben.

Bíró László
az MKPK családreferens püspöke
a Magyar Katolikus Családegyesület
elnöke

Október 17-én, szombaton, a piliscsabai egyházközség szervezésében, autóbusszal zárandoklatra megyünk Péliföldszentkeresztre, melyre a ligetieket is szeretettel várjuk. 9 órakor indulunk. A további részleteket jövő vasárnap hirdetjük, de már lehet jelentkezni a sekrestyében. Az útiköltség előre láthatóan személyenként 1500 Ft.

Az október 23-ai nemzeti ünnep alkalmából idén is vendégünk lesz a kézdvásárhelyi gimnázium katolikus osztályának diákcsoportja. 22-én este érkeznek és 25-én utaznak el. Kérjük azokat a családokat, akik szívesen befogadnának és vendégül látnának egy-két diákot erre a három napra, jelentkezzenek Kovács Mártonnál. (kovacs.marton@freemail.hu, 06/30-481-17-13)